

Påskevandringen! - DAG 11

INDLEDENDE BØN

Korsfæstede og opstandne frelser! Gør det stille i mit indre! Sænk din fred i mit hjerte! Tal dit ord til mig. Amen

LÆSNING - find din bibel eller læs nederst i opslaget.

Gravlæggelsen: Luk 50-56

REFLEKSION

Påskelørdag er en besynderlig dag. Dagen imellem døden og livet. Disciplene havde på langfredag set alle deres håb og drømme blive knust og dræbt på korset sammen med Jesus. Det er tungt.

Deres sorg var tung som stenen, der lå foran graven. Vi kender alle til den knugende sorg eller uro, der ikke vil slippe os. Lives følges tungt. Livet er tungt. Og stenen i vores liv kan ikke væltes fra.

Det kan være du oplever en tid, hvor det hele er som om, at der står en kæmpe sten i vejen mellem dig og budskabet. Som stenen for graven, der spærrede vejen mellem livet og døden. Stenen mellem dig og opstandelsens virkelighed kan være, at du simpelthen ikke kan tro eller tvivler på opstandeshistorien.

Du kan læse i bibelen som om, at det er et fint eventyr/ fantasy om det godes sejr over det onde. Og når livet er svært eller døden rammer, så hænger svaret på de store spørgsmål i luften, som hos kvinderne, der påskemorgen spørger. Hvem skal vælte stenen fra graven? Vi kender godt til sten, både de åndelige sten, men også de fysiske sten. Der er de små sten, som børn fylder i lommer og poser, når de går på stranden. Eller sten, der er bittesmå, men som er møgirriterende, når vi får dem i skoen. Sten som et smukt kunstværk er udhugget af. Flotte sten som måske pynter i vores have, eller som de gør herude i kirkens gårdhave. Der er de Sten, der falder fra hjertet og letter os for tusind bekymringer. Der er sten, som vi skal have fjernet og sten som vi lægger. OG sten som vi sætter ved gravene med vores kæres navne på og for at markere, at her ligger et menneske, som vi har elsket.

Vi kender til stenene i livet. Sten der er så store, at vi ikke kan rokke ved dem. De kan være så store, at de blokerer for fremtiden, som det var for kvinderne påskemorgen.

Der er nemlig også sorgens store sten, der blokerer for lyset og håbet fra graven. Døden kan opleves så definitivt som en afslutning, som en dør, der bliver smækket for næsen af os og går i baglås. Kan det virkelig passe, at den jeg elskede ikke er her mere? I går kunne jeg nå at sige og gøre alt - nu er det for sent. I går var fremtiden noget vi delte med hinanden. I dag er det hele for sent.

Jesus døde. Det kunne intet menneske ændre på. Men det kan Gud. Gud sendte en engel til at vælte stenen, der blokerede vejen ind til graven, til fremtiden, til kærligheden og til livet. Den sten, der stod sådan, at intet menneske kunne se forbi den - den sten blev fjernet.

Stenen i vores liv kan overvindes. Det afgørende er blot, at vi ikke selv tror, at vi kan vælte stenen fra. Det kan vi ikke. Hvis man er dybt deprimeret og knuget og får at vide, at man selv skal flytte stenen, så er det en umenneskelig opgave. Det var det for disciplene og det er det for os. Derfor skal stenen flyttes af Gud og heldigvis så flytter Gud stadigvæk sten. Det skal vi fejre påskedag.

Kan vi tro det?

Der er et gammelt ordsprog, der siger: "Troen er den fugl, der véd om daggryet, og som derfor synger, mens det endnu er mørkt." Tænk, at turde synge, mens det endnu er mørkt! Jo, "solopgangen fra det høje har besøgt os for at skinne for dem, der sidder i mørkets og dødens skygge". Med Påskemorgen er nattens og mørkets magt brudt. Det er dét, der giver - ikke bare os, men også livet betydning.

BØN

Gud, denne dag er vores dag, for vi alle mistet, og stenene er tunge på vores grave.

Om du ikke griber ind, er ensomheden, savnet vort daglige brød.

Men solsorten synger, før det er dag, og da ved vi, at det bliver morgen.

Vi har hørt at én gang blev dødens magt brudt.

Da din søn lå i graven, korsfæstet, mishandlet og død,

Greb du ind og vristede ham ud af dødens favn.

Lovet være du, for dette er underet over alle undere.

Du lod det ske, som ikke sker,

Og derfor beder vi dig:

Riv også os og vore kære ud af døden, og lad os se det lys, der skinner fra dig.

Amen

DAGENS SANG: Påskeblomst med Lise Pedersen -

<https://www.youtube.com/watch?v=27lbgAeu-4>

VELSIGNELSE

Modtag Herrens velsignelse:

Herren velsigne og bevare dig!

Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig!

Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred! Amen,

Læsning:

Gravlæggelsen: Luk 50-56

Og se, der var en mand ved navn Josef, medlem af Rådet og en god og retfærdig mand, som ikke havde samtykket i det, de andre havde besluttet og gjort; han var fra Arimatæa, en jødisk by, og han ventede Guds rige. Han gik til Pilatus og bad om at få Jesu legeme. Så tog han det ned, svøbte det i et lagen og lagde ham i en klippegrav, hvor der endnu ikke havde

ligget nogen. Det var forberedelsesdagen, lige før sabbatten begyndte. De kvinder, som var kommet fra Galilæa sammen med Jesus, fulgte efter og så graven, og hvordan hans legeme blev lagt dér. Og da de var vendt tilbage, tilberedte de vellugtende salver og olier; men sabbatten over holdt de sig i ro efter lovens bud.

Vær med på denne online påskevandring, som måske kan være en hjælp til at gøre påskens budskab mere nærværende.

I 16 dage fra 1. april til 16. april vil der hver eneste morgen komme et nyt punkt til vandringen gennem påsken. Vandringen er bygget op omkring hele frelseshistorien helt fra skabelsen og til opstandelsen. Følg med her på facebook hver morgen.